

Міністерство освіти і науки України
Департаменту науки і освіти
Харківської обласної державної адміністрації
Комунальний заклад
«Харківська гуманітарно–педагогічна академія»
Харківської обласної ради

Презентація на тему:
Антуан Монкретьєн де Ваттевіль.
«Трактат політичної економії»

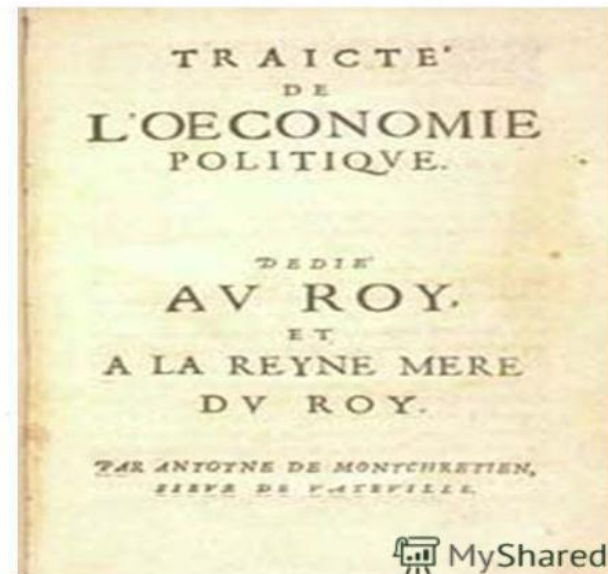
Виконала:
студентка 411 – ш групи
факультету початкової освіти
Салтовська О.О.

Харків, 2014

Антуан Монкретьен де Ваттевіль

(фр. Antoine Monchrestien de Watteville; 1576—1621) – французький драматург і економіст, що вперше запропонував термін *«політична економія»*.

Антуан Монкретьен
автор терміна «Политическая
ЭКОНОМИЯ»

Біографія

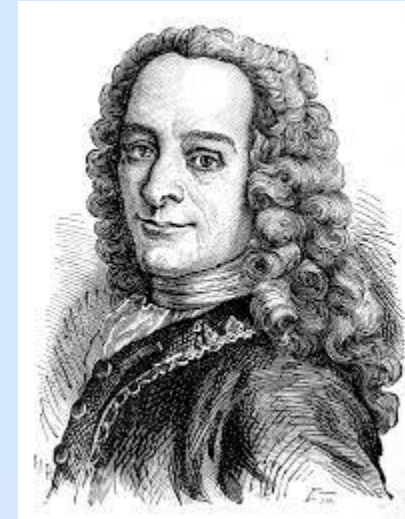

Монкретьєн народився 1576 року у Кальвадосі (Франція).

Син аптекаря, рано усиротів, з юних років займався літературною творчістю.

Вів бурхливий спосіб життя.

Він був небагатим французьким дворянином часів Генріха IV і Людовика XIII. Життя Монкретьєн було наповнене пригодами, гідними Д'Артаньяна. Поет, дуелянт, вигнанець, наближений до короля, бунтівник і державний злочинець, він скінчив життя під ударами шпаги і в диму пістолетних пострілів, потрапивши в засідку, влаштовану ворогами.

Втім, такий кінець був для заколотника удачею, тому що, якби він був захоплений живим, не минути б йому тортур та ганебної страти. Навіть його тіло з вироком суду було піддано нарузі: кістки роздроблені залізом, труп спалено й попіл розвіяно за вітром.

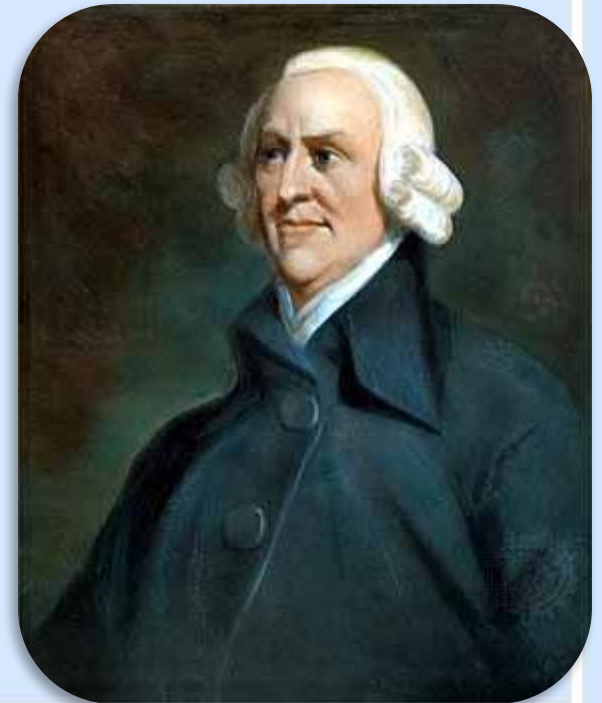

Монкретьєн був одним з керівників повстання французьких протестантів (гугенотів) проти короля і католицької церкви. Загинув він у 1621 р. у віці 45 років, а його

"Трактат політичної економії»

вийшов в 1615 р. в Руані.

Не дивно, що "Трактат" був відданий забуттю, а ім'я Монкретьєна змішане з брудом. На жаль, сталося так, що головним джерелом біографічних даних про нього є упереджені і прямо наклепницькі відгуки його недоброзичливців. Ці відгуки несуть на собі печатку жорстокої політичної та релігійної боротьби.

Минуло майже 300 років, перш ніж добре ім'я Монкретьєна було відновлено, а почесне місце в історії економічної і політичної думки міцно закріплене за ним. Тепер ясно, що його трагічна доля не випадкова.

Участь в одному з гугенотських заколотів, які були певною мірою формою класової боротьби безправної французької буржуазії проти феодально - абсолютистського ладу, виявилось закономірним результатом життя цього простолюдина за народженням, дворянина з нагоди, гуманіста і воїна за покликанням.

Отримавши гарну для свого часу освіту, Монкретьєн в 20 років вирішив зробитися письменником і опублікував трагедію у віршах на античний сюжет. За нею було кілька інших драматичних і поетичних творів. Відомо також, що він склав «Історію Нормандії».

У 1605 році Монкретьєн був уже відомим письменником, але він був змушений втекти до Англії після дуелі, яка закінчилася смертю противника. Де його з радістю прийняв король Яків I.

Чотирирічне перебування в Англії відіграло в його житті важливу роль: він побачив країну з більш розвинутим господарством і більш розвиненими буржуазними відносинами. Монкретьєн починає живо займатися торгівлею, ремеслами, економічної політикою.

Дивлячись на англійські порядки, він в думках приміряє їх до Франції. Можливо, для його подальшої долі мала значення та обставина, що в Англії він зустрів багато французьких емігрантів - гугенотів. Більшість з них була ремісниками. Монкретьєн побачив, що їхня праця і майстерність принесли Англії чималу вигоду, а Франція, спонукаючи їх до еміграції, понесла велику втрату.

До Франції Монкретьєн повернувся переконаним прихильником розвитку національної промисловості і торгівлі, захисником інтересів третього стану. Свої нові ідеї він почав здійснювати на практиці.

Одружившись на багатій
вдові він заснував
майстерню залізні товари і
став збувати свій товар у
Парижі, де у нього був
свій склад. Але головним
його заняттям була робота
під назвою

"Трактат".

«Трактат політичної економії»

(1615)

*Підкреслює, що
ідеться про
господарство
держави, яка
проводить певну
економічну
політику*

*«...не велика кількість
золота і срібла, не кількість
перлів і алмазів робить
державу багатюю, а
наявність предметів
необхідних для життя і
одягу: у кого їх більше, в того
вище добробут».*

Незважаючи на гучну назву, він писав суто твір, в якому намагався:

- переконати уряд у необхідності всебічного заступництва французькими промисловцями і купцями;
- виступати за митний протекціонізм - високі мита на іноземні товари, щоб їх ввезення не заважало національному виробництву;
- він прославляє працю і співає незвичну для свого часу хвалу класу, який він вважав головним творцем багатства країни:

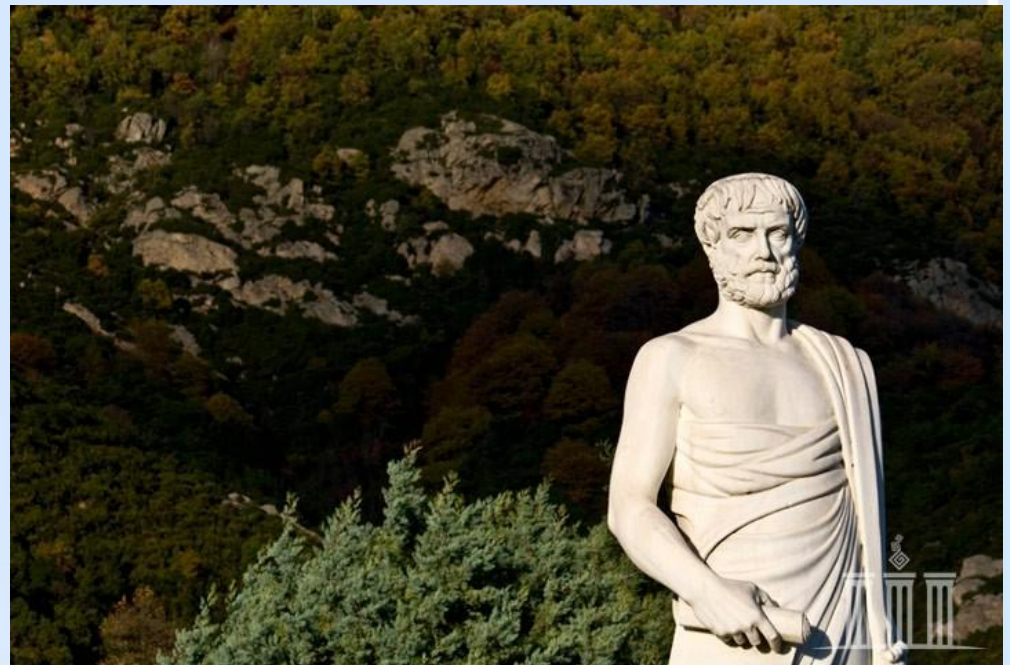
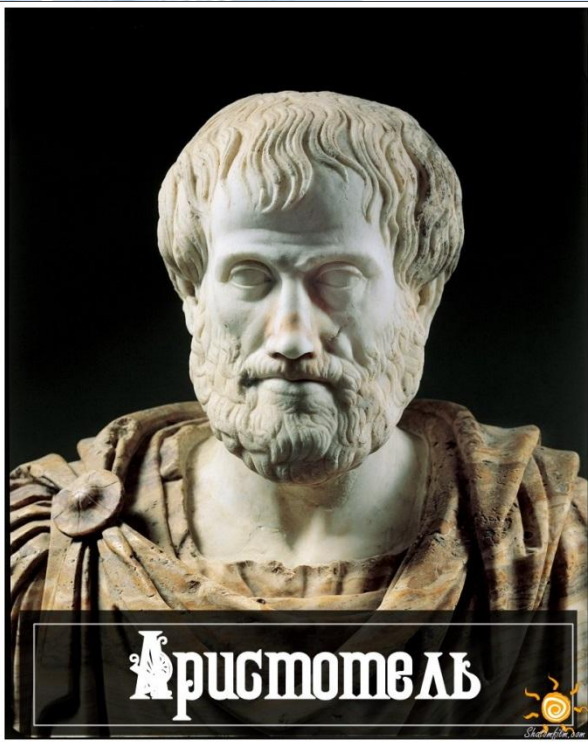
«Добрі і славні ремісники надзвичайно корисні для своєї країни, я наважуся сказати, що вони необхідні і повинні користуватися повагою».

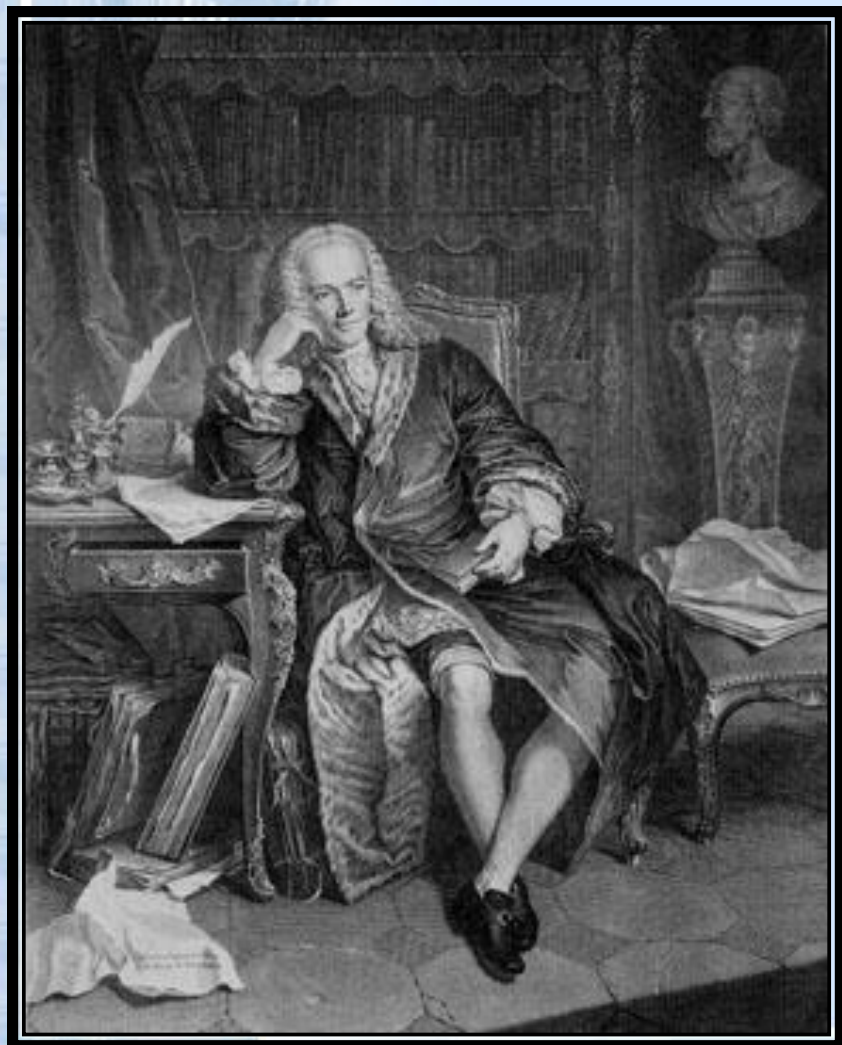
Чому Монкретьєн так назвав свій твір і чи була в цьому якась особлива заслуга?

Як будь – яка добре освічена людина свого часу, Монкретьєн знав грецьку і латинську мови, читав древніх авторів. В "Трактаті", дотримуючись духу часу, він раз у раз посилається на них. Поза сумнівом, йому було відомо, який зміст слова економія і економіка мали у Ксенофонта і Арістотеля . У письменників XVII ст. ці слова як і раніше, означали ще домоведення, управління сім'єю і особистим господарством .

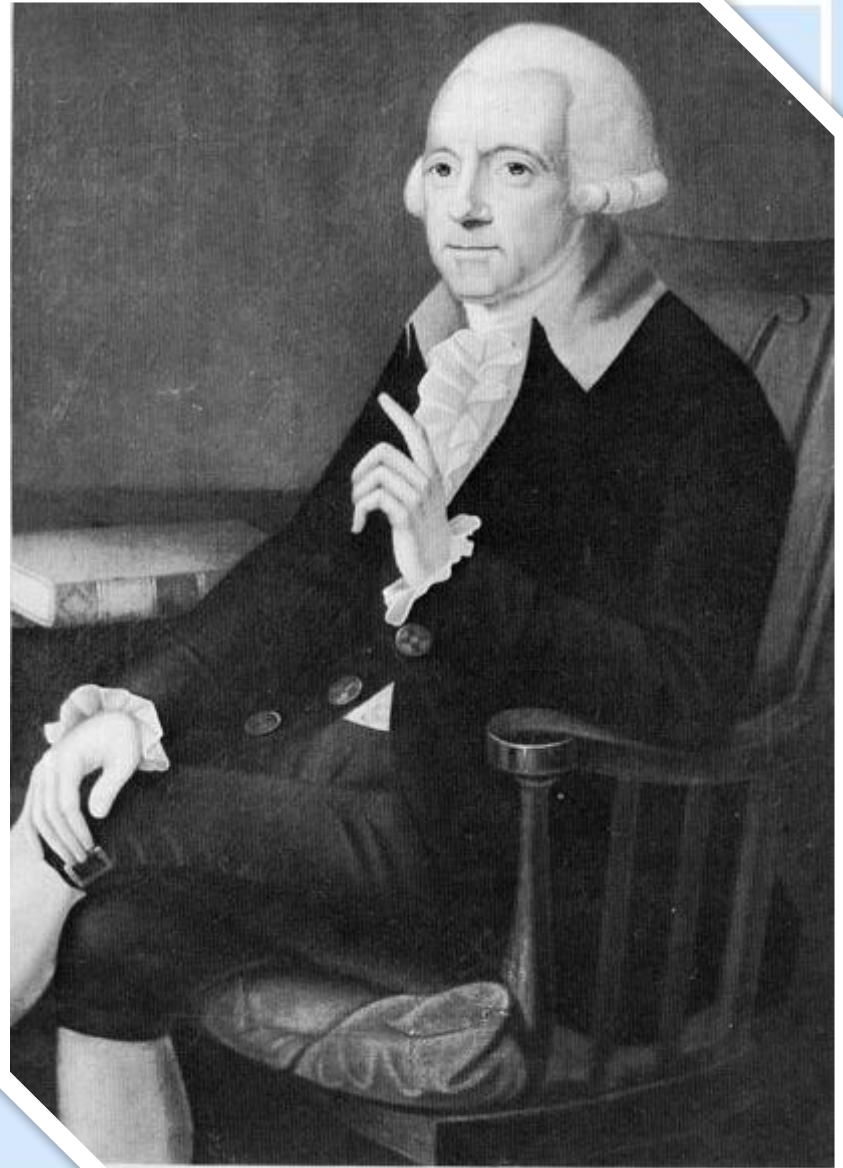
Очевидно, це була не зовсім та економія, яка цікавила Монкретьєна. Всі його помисли були спрямовані саме на процвітання господарства як державної, так і національної спільноти. Звичайно, мова йшла не про ту державу, яку знав і зображував Арістотель, але справи цієї держави залишалися справами політичними. Не дивно, що перед словом економіка він поставив визначення політична.

Добрих 150 років після Монкретьєна політична економія розглядалася переважно як наука про державне господарство, про економіку національних держав, керованих, як правило, абсолютними монархами.

Тільки за Адама Сміта, що створює з класичної школи буржуазної політичної економії, її характер змінився і вона стала перетворюватися на науку про закони господарства взагалі, зокрема про економічні відносини класів.

Adam Smith as professor.

«Трактат політичної економії»»

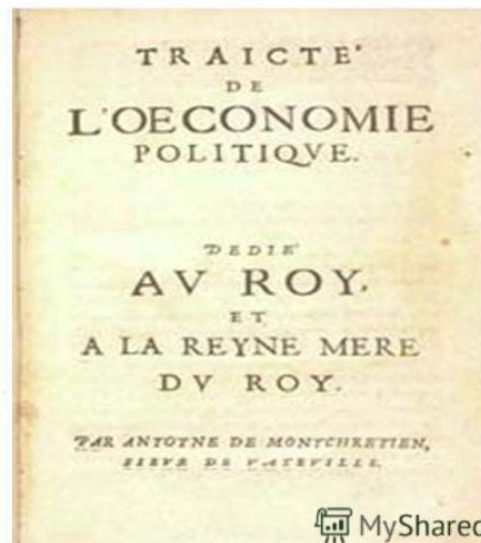
– це одне з перших у Франції і в Європі творів, спеціально присвячених економічним проблемам. У ньому виділявся і обмежувався особливий предмет дослідження відмінний від предмета інших суспільних наук.

Цим твором Монкретьєн проголосив, що економічна наука займається економікою, господарством в рамках національних держав (політика – держава).

Ніколи раніше слова "політичний" і "економія" не поєднувалися на титульному аркуші тому, твір претендує на звання трактату, бо припускає систематичний розгляд однієї теми. Для одних – це єдина заслуга Монкретьєна, інші вважають, що він був зайнятий кропіткою роботою відділення фактичних даних.

Антуан Монкретьєн
автор терміна «Политическая
экономика»

Праця є одним з факторів політичної стабільності та накопичення багатства, до такого логічного висновку дійшов Монкретьєн: «Щастя людей полягає, головним чином, в багатстві, а багатство - в роботі».

Дякую за

